

Utilgiveligt sjuskeri

Sygdom

Min praktiserende læge skulle gerne være et menneske med en fagkundskab, hvor jeg trygt kan lægge mit helbred og helse og selv være en ansvarlig aktiv medspiller i de afstukne råd. Men jeg har ikke fået varen - tværtimod. Mit sygdomsforløb er desværre ikke undtagelsen, men bekræftelsen af manglende evner, ligegyldighed og en eklatant mangel på kommunikation og initiativ.

Jeg er en normalt sund kvinde, som nærmer mig de 70 år med vitalitet og livsglæde. I løbet af sommeren 2009 fik jeg trækninger og smertefulde jag i højre side af maven lidt under navlen. I august 2009 opsøgte jeg min læge, Hanne Rasmussen, i lægehuset i Rudkøbing.

Jeg blev undersøgt og fik diagnosen: udtørrede slimhinder og en kur med hormonstikpiller to gange ugentligt. Det hjalp ikke, og efter en ny undersøgelse blev kuren ændret til en pille om dagen i syv dage og så derefter to om ugen.

Det hjalp en smule - sådan lidt objektivt positivt betragtet, men efter kort tid blev trækningerne og smerterne værre end før, og jeg førte en slags dagbog over forløbet. Med den som underbygning opsøgte jeg igen min læge, som undersøgte mig for svamp, forstoppelse og blærebetændelse med deraf følgende behandlinger. Der blev også foretaget en del urin- og blodprøver, men det virkede

som en leg med kryds og bolle. Lægen ymtede noget om, at jeg måske skulle skannes, men det blev ved snakken.

Indtil foråret 2010 forværredes min tilstand gradvist. Jeg har ikke tal på mine mange besøg i lægehuset.

I begyndelsen af juni blev min mand og jeg enige om at kræve en henvisning til en skanning. I lægehuset var det en anden læge, der tilså mig, mens Hanne Rasmussen var på ferie. Denne læge mente det var en forsnævring mellem tynd- og tyktarm, men lovede at henvise mig til en skanning på Svendborg Sygehus. Jeg skulle ikke være bekymret, for kræft var det bestemt ikke.

Den 30. juni blev jeg skannet, og man fandt en cyste på størrelse med en tennisbold på æggelederen. Altså efter 10 måneders følelse af at være hypokonder og en belastning af sundhedssystemet har jeg nu endelig fået en årsag.

Jeg blev fra Svendborg henvist til OUH, skal opereres den 10. august og får derefter mine overlevelsesmuligheder at vide.

Ja, jeg er en smule bitter. Først over de store forkromede handlingsplaner, som skulle sikre hurtig undersøgelse og behandling af kvinders underliv. Dernæst over lægehuset og min læge. Jeg føler selv, jeg har været udsat for et utilgiveligt sjuskeri fra alle implicerede.

Af Conny Uller
Tressebøllevej 7, Tranekær

Hvad er I bange for?

Indvandring

John Lohff mener (4/8), at forslaget om en integrationskommission er fordummede, intolerant og usympatisk. Han forklarer dog ikke, hvordan den er fordummede, intolerant og usympatisk?

Han spørger: Hvad med de fede? Sandheden er, at havde forslaget været en fedmekommission, så var der ikke en eneste, der havde reageret på forslaget. For vi må godt få at vide, hvad fede, rygere og psykisk syge koster samfundet.

Men så snart snakken falder på indvandring, bliver folk som JL tilsyneladende bange.

Hvad er I bange for?

Er I bange for, at de sikkert mange milliarder, som indvandringen måske koster,

er skyld i, at vi har færre og færre penge til velfærd?

Kommer de tal frem, tvinges I til at indse, at indvandringen er skyld i, at der bliver mindre og mindre til velfærd, og det er da skræmmende.

Hvis disse tal viser, at der ikke er en sammenhæng imellem velfærd og indvandring, hvad er I så bange for?

Hvis JL mener, at DF tager fejl med forslaget, og at indvandring intet koster vores samfund, hvad er han så bange for?

Af Pernille Bendixen
Ellekratvej 63, Odense V - DF-folketingskandidat i Middelfartkredsen

Fynske billeder

August 1960: Spanske studenter på besøg

■ Det internationale studentersamkvem var for 50 år siden langt mere sjældent end i dag, hvor det jo er tæt på at blive et krav på de længerevarende uddannelser, at man har studeret i udlandet. På dagens billede har sekretær Betty Vernon i redaktionen på Fyens Stiftstidende fået besøg af en samling spanske studenter fra Madrids Uni-

versitet. De var i maleriske dragter og besøgte i en gruppe på 22 Danmark som led i deres studier. Som kvittering for serenaden bød avisen på frokost til alle i bladhusets kantine.

Fyens Stiftstidendes pressefotografer. Stadsarkivet.
Se flere gamle billeder på www.fynskebilleder.dk

Andersen står godt hvor han står

Kunst

Han var udkældt fra fødslen, ja fra undfangelsen, hvor sløvsindede forargelseskommentarer som hidsige bølgebrydere pløjede sig ind i dagspressens spalter og balstyrisk angreb staklen. Her - på disse sider - måtte han lide den tort at være pryglknabe for indignerede og kunstforskrækkede personer, der i hans udtryk så en latent latterliggørelse af det danske nationalklenodie: digter- og forfatterikonet H.C. Andersen.

Det er naturligvis mastodontstatuen *Skyggen*, *rejsekammeraten* og *improvisatoren - et treenigt portræt af H.C. Andersen*, der er tale om. Altså Bjørn Nørgaards herligt vovede og modige portræt af en kunstner, der var meget andet end det sterile billede, som så mange så voldsomt ønskede sig i stedet for ... altså Jens Galschiøts alt for korrekte og visionsløse (om end også familiehyggelige) *Fortællerbrønden*.

Først var det selve valget af Bjørn Nørgaard, der satte sindene i kog. Så kogte selvsamme sind over, da det første udkast til statuen blev afsløret. Og da pladsen, hvor Nørgaards monument skulle trone, skulle udpeges, ja så blev der igen gået til makronerne, og hån, forargelse og kronisk bestyrtelse gennemsyrede debatsiderne.

Det er ikke kunstens formål, kunstens væsen, at fungere som sutteklud

for et folkeligt skønhedsideal, der kræver - nærmest barnagtigt fortrædeligt - at kunsten skal være smuk, hvad dette så end måtte betyde.

Nørgaards statue er, hvad Nørgaards statue skal være: fortolkende, fortræffelig og fandenivoldsk! Om statuen er smuk - eller grim, for den sags skyld - er for kunsten ganske underordnet og helt uden betydning.

Nu bliver der igen brølet i den sommervarme andedam. Der er stadig fakkelbærende og forkbevæbnede røster, der ønsker Andersen-statuen hen, hvor peberet gror, og kinamanden bor. Andersen-mastodonten skal væk fra sin plads ved Fyens Stiftstidende og banegården. Hvorfor? spørger jeg.

Lad nu Andersen stå, hvor Andersen står: Ved et centralt rejseknudepunkt, hvor turister kan se ham og diskutere ham ... og forhåbentlig forstå, at Andersen var langt mere end den odenseanske - eller nok rettere københavnske - eventyrdigter, der flygtede fra sit fynske fængsel.

Af Robert Johannes Rasmussen
Jagtvej 34, 1.th., Odense C - specialstudierende ved litteratur- og medievidenskab, SDU

Ungdomsuddannelse? Nej tak!

Studier

8000. Så mange unge fik 30. juli at vide, at de ikke kan komme ind på deres drømmestudium. Det er intet under, at færre og færre tager en ungdomsuddannelse. Udsigterne til at kunne komme ind på sit drømmestudium bliver dårligere og dårligere. Antallet af afviste ansøgere er steget de senere år, og det motiverer ikke ligefrem til at begynde på en ungdomsuddannelse.

Jeg starter om en uge i 3.g på Odense Katedralskole og bliver altså (forhåbentlig) student om et år. Men at jeg ikke kan være sikker på at komme ind på mit drømmestudium får mig da til at overveje, om de sidste tre år ikke bare har været spild af tid?

Regeringen må efterhånden til at vise ungdommen, at det ikke er spild af tid at tage en ungdomsuddannelse, men at vi er helt essentielle for, hvordan Danmark ser ud om 25 år. Få så sparket nogle penge ind i uddannelsessystemet, så vi kan få en uddannelse og bidrage til samfundet!

Af Martin Vitved Schäfer
Mosegårdsvej 162, Odense C - formand for Danske Gymnasieelevers Sammenslutning på Fyn, bestyrelses- og forretningsudvalgsmedlem, DGS